

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél „ . . . 2 frt 50 kr.
Negyed „ . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutánjóságban számítottanak.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők: **bajai Állami tantóközpénzben.**

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

A színházi illem.

Hogy a színeszet közművelődési céljának megfelelően, erre kettős közönségnek kell kölcsönös jóakarattal közreműködnie.

A játszó testület s a néző közönség egymás iránt bizonyos kötelemekkel vannak terhelve, melyeket szem előtt tartani legalább is illik, s melyek megtartása nélkül előadás nem lehetséges, annál kevésbé lehetséges a színeszet céljának megfelelő művelézzettel egybekötött előadás.

A színeszre nézve első kötelesség, hogy tudja szerepét. Alig gondolható nevetésesebb, de egyuttal boszantóbb eset, mint mikor a színesz a színház nyilvános deszkáin megjelenik, s a néző közönség buzgó áhítattal s feszült figyelemmel várja a történet menetét, s egyszerre azon veszi magát észre, hogy tulajdonkép hiába várja feszületen a szellemi élvezet igéit, hiába tekint mozdulatlan szemideggekkel a lámpafény sugaraiba öltözött színeszre . . . mert annak ajkát a szerep nem tudás lidőreze tartja zárva.

Mily kellemes meglepetés ez a néző és hallgató közönségre, azt hiszem mindenkinek volt alkama tapasztalni. Hogy felelhesen most már meg az ily intermezzókkal fűszerezett előadás céljának; vajjon lehetséges-e, hogy a színmű kedélynemesítő hatását eredményezzen: lehetséges-e, hogy a társadalom ferde s téves kinövésai ily hanyag mesterek kezei alatt

gyógyírt nyerjenek. A szerep nem tudás végkép lerontja a legjobb színdarab értékét, megsemmisíti a leggyakorlatosabb színesz minden előadási képességét.

Második kötelme a színesznek, hogy a darab szövegéhez szorosan ragaszkodjék. Nem óhajtja a hallgató közönség, hogy a színesz fényneküli szellemi szikráit bocsássá rendelkezésére, mely szellemi szikrák (!) többnyire közheylekiből vannak véve, szászor elmondottak, untatók s nem ritkán sértők.

Vagy ha alkalmas is a színesznek valamely elmés ölete arra, hogy derültséget okozzon, e szabadságot a színesznek nagy ritkán szabad használni s pedig kétféle okból.

Eltűzör nehogy e rögtönzések a szerep nem tudás palástjával tünjenek fel, a mi vajmi gyakori eset; másodsor azért, nehogy esetlen öltökek által a darab szerzőjét sértse, kinek szellemi termékét élvezhetlen fűszerekké rontja. — Ezek a színház illem szabályai a színeszre nézve.

A néző közönségnek is vannak kötelemei. Az első kötelességkivül az arra méltó társulatnak kellő pártolása. Mit ér a legjobb színtársulatnak legbiztosabb törekvése, ha a közönség elismerő támogatásában nem nyer elegendő istápolást.

Ha a jó társulat közönynyel, részvétlenséggel találkozik, csökken kedve, bénel lelkiegreje, sőt az előadásban való közönységesség lepi meg.

A nagy közönség ugyan joggal megvárhatja, hogy a körébe érkező színtársulat magát életképesnek mutassa, be de ha ez megtörtént, a közönség kötelessége az életképeséget pártolással fenntartani és növelni.

A második kötelesség magára az előadásban való jelenlétre vonatkozik: Ime az előadás eléri legfőbb mozzanatát; a színdarab fejlődik, a szövevény érdekében bonyolódik, az események kezdének tisztulni . . . a hallgatóságban mindenütt feszült figyelem, s holt esendnek . . . kellene lenni . . .

Igen, kellene lenni! De nincs. Mulattató magán beszélgetések folynak, hangos nevetések hullámaj járkák be a színház légkörét; a színdarabra figyeli lehetetlen; a színeszt hallani lehetetlen; a barátságos magánbeszélgetések folynak zavartalanul a színesz zavarára, az élvezni akaró közönség elriasztására.

Azt hisszük elég világosan kírí ezen a mi tényleges állapotainkat vázoló néhány sorból, a színházba járó közönségre szóló második illemszabály.

A ki színházban akarja eltölteni esti óráit, az tisztelje meg az előadó színeszt, s a jelenlevő közönséget ezalld, hogy az előadás folyama alatt felmerülő gondolatainak közlését halaszssa el a felvonások között levő szünetekre.

Ezt így kívánja a társadalmi illem. Előadás jálatt beszéljen a színesz, ha a függöny legördül beszéljen a közönség.

A földrengés,

mely nálunk számosan észlelték de sokan re nem vettek, a napilapok szárdreket hoztak. A dél-nyugattól letti irányban elhúzódott földhulámanzás másutt sokkal nagyobb mérvetkeltött. A dunántúli részekben kárt ugyan nem okozott, de jobban volt érezhető mint a mi homokos talajunkon, azonban Zágórában igen nagy mérvet öltött és roppant károkat okozott.

A „Magyar Föld“ után közöljük a következőket:

Isonyu természeti tűnemény hozta ma békés városunkat izgalomba és idézett elő panikus félelmet. Oly erős földrengés, a minő szárazföldi vidékeken csak nagy ritkán fordul elő, ma reggel 7 óra 34 percz 15 másodperczkor alapjáig megrázkódtatta az egész várost. Kezdetben a mozgás forgó irányu volt s ez ingásokat heves lökések követték észak-északkelet és dél-dél-kelet irányban. A földrengés 10 másodperczig tartott. Még olyan két lökés, mint az utolsó volt s Zágórából oly katastrófa sújtja, a minőt a világtörténet adataisei csak keveset mutathatnak föl. Már az első lökés után az egész város egy porfelleggé vált; kémények, tűzfalak stb. dőltek össze, betörték a tetőket s omladékkal fődtek az utcákat. A tómpa dőrejt és morgást a föld belesjében tulhangozta az omló falak recsegése s a haladós veszedelemben forgó lakosok vész- és segélykiáltása. A talaj minden egyes ingásával nagyobb lett a pusztulás. Lehet mon-

TÁRCZA.

D A L O K.

I.

Ószi eső hull a száraz tarlóra;
Isten tudja, nem tehetek én róla,
Ha könyekkel telik meg a két szemem
S mint a felhő sírok, fájón, csendesen.

Mit tehetnék egyebet én teremtóm,
Ha tiltva van szeretni a szere óm;
Rágondolom nem szabad, mert átok fog,
Mégis mindig, mindig csak rá gondolk.

II.

Rágondolok alva, ébren,
Mindig csak ó van szememben
Fekve, álvé, állva, járva,
Sugár, barna, szép szeretóm,
Kinek itt a kerek földön
Nincsen, nem volt, nem lesz párja.

III.

Sárgul a lómb, oly szomorú a vidék;
Az örömet a madarkák elvitték.
Virágatlan, fényneküli a róka
Ép mint az én bus szivemnek
Gyötörő, kintző lakója.

Bú lakja az én szivemet szűntelen,
Mióta elhagyott az a hűtelen,
Mióta más óleli a babámot,
Aki után addig gyötör,
Mig sirba tesz a bánat.

Egyszer megfogadtam; elfeledlek,
Hogyan látlak csalsá lány kinevetlek;

De nem bírlak felejténi, — hiába!
Hejh, minek is születtem én
Erre a csúf világra!

III.

Gyászruhába, feketébe öltözök.
Bűvirágból koszorukat kötözök
S ráteszem a sírhalmomra, a melybe
Boldogságom, nyugalmaim van temetve.

Soh'sem hittem, hogy keblemről letépnek,
Hogy megtitlják csokolgati szép képed.
Eltiltották tőlem az én babámot,
Hogy gyötörjön, hogy megöljön a bánat.

IV.

Szeretett, szerettem én is forrón, nagyon;
Azt hittem, imamból soha ki nem hagyom,
Azt hittem, boldogá teszi ezt az ólmet,
Pedig, pedig tudja isten, ember, milyen
Boldogatlanná tett.

Elhagyott, más ólel csöndes ószi estén;
Ja; de sokat sirtam hitlenségem, vesztén!
Szhűthalt a nyugalmaim hiába kerestem,
Ellen-óvre volt az isten, ember; hejh ez
Hozta létre vesztém!

Megcsált, más ólel, csókolgatta addig,
Mig lelkeim nyomorult hüségében csak hitte.
Most már fel sem veszem, okosabbat teszek.
Mulatok, mig óda jutok, a hol ó van,
A hol boldog leszek.

Szeretett, elhagyott, megcsált az átkozott,
Miautta lelkeim a földön elkarhozott;
De azért még annyit kárhozott lelkeim hisz:
Megveri az isten azt a csalfa asszonyt
Még a sírjában is!

V.

Heje huja, dinom dánom!
Három napja folyvást járom
A verbunkost egymagamban,
Hogy a búmat,
Bánatomat kitanácoljam.

Huzzad cigány, az angyalát!
Ne félj, majd lesz gondom rád;
Százás bankót adok hármat,
Vagy többet is!
Hogyha épen kedvem támad.

Kedvem nekem akkor támad,
Ha feledem a babámot,
Azt a hűtlent, azt a csalfát,
Ki nem velem,
Mással ólletti magát.

Száz icrece bort csúrdás gazda!
Szaporán hát! Ejnye azt a!
Van itt pénz, ha nincs: van másnak,
Aztán majd lesz
Nekem is, mig el nem ásnak.

Heje huja, dinom dánom!
Sarkantyum peng, én meg járom
A verbunkost, egyre járom,
Mig bánatom
Vagy a lelkeim kitanácolom.

Lakos Gyula.

A becsületlenség.

— Elbeszélés. —
Írta: DREISZIGER KÁLMÁN.
(Folytatás.)
Műveit különös érdeklődés mellett olvasta Bétléczy Ilonka, egy csinos szőke le-

ánya, kinek Kőszeghyhez hasonló esete Hétfalván ismeretes volt; csak hogy út meg imádója hagyta el.

Ez a fiatal lányka feltette magában, hogy lemond mindenről.

Táncvigalmakon és estélyeken soha sem jelent meg, hanem otthon, szobájában, olvasás és zongorázással töltötte idejét. Ez volt az egyedüli miben élvét talált.

Legjobbban tetszetek néki Kőszeghy beszélyei, melyeknek olvasása alkalmával igen sokszor keservesen sírt. — Minden egyes darabot kétszer is átlovasott, hogy meginkább vesődjene emlékébe a szavak s hogy ismételve megcsirassa a hóst.

Kőszeghy műveit iránt való érdeklődése feltűnt többeknek, amivel ő legkevésbé sem törődött, azért az ez érdemben felvetett kérdésekre csak azt mondta: igen jó! szeretném ismeri őt személyesen, hogy leolvashatnám arczáról is ama keserveket, melyek beszélyeiben oly élethűn vannak eszeletve! . . .

E szavakkal nem épen voltak megnyugtató, azért kérdést intéztek hozzá, hogy mi légen az indító oka arra, miszerint annyira érdeklődik e művek és különösen írások iránt? De eme kérdéseket ő felelet nélkül hagyta, kiterőleg válaszolt, — csak azt mondta: „Érdekes embernek kell lennie!”

Ilonka ez időtől nyugtalan lett s mindenképven azon volt, hogy ismeretlegre lépjen Kőszeghyvel; de azzal nem volt tisztában, hogy e név, nem álnév-e? Sokféle kérdéskódott a nékül, hogy határozott választ nyerhetett volna, mig végre egy rokonától, Alföldy Aladártól — ki szorosan látogatott el hozzá, vigaszt nyújtani neki és megosz-

dani, hogy egyetlen magasabb épület sem maradt sértelem, míg többeknél a falak annyira megrepedeztek, hogy az összeomlás veszélye folytán azonnal ki kellett emelni hurokukról. Azon az ily heves lökések mellett a lakásokban minden a mi nem volt szilárdul megerősítve leest, összetört, magától értődő. A boltokban csaknem minden üveg összetört, a folyadékok kiömltek. Sok ember kiesett az utcára. A Kukovics házában egy fődávid az első emeletről leugrott az udvarra, s kifeszítette a lábát. Midőn a földrengésnek vége volt, az emberek közönlennél az utcára. Mintegy öt perccel az első lökés után következett a másik s 8 óra, 27 perc, 55 másodpercok a harmadik, ezek azonban csak rövid ideig tartottak s nem voltak nagyon hevessék. Több vagyonos polgár családját kocsiárral ültette s kivittette az alacsony szőlőkre. A város minden utcáján a pusztulás képét nyújtja. A kár egyelőre meg nem állapítható. — A városi tanács egy bizottsága már megkezdte a házak állapotának megvizsgálását, hogy azután a lakhatlakatokat bezárattassa. A Dom-templomban a második emeleten az óra alatt a kettős ablak oszlopzata az ablakívezzel együtt lezuhant. Az érseki püösbán a lehulló cserepek és kőmennyek tönkrítették az üvegházakat. Legtöbb szentvedt Mikovics János kanonok háza, mely teljesen lakhatatlan. Hasonló károkat szenvedtek a Kukovics-Hoffman házak, a horvat kereskedelmi bank épülete, melynek Mercus-szobra a mellette lévő ház tetjét bontotta. A Bormes-ház és a Braniczany-palota szintén erősen megsérült. A dohánygyárban a külső előlépcső és a középhomokfal beomlott, s az egész épület szakadásnak kapott. Az igazgató és több munkás megsejrt. Míg a bizottság meg nem állapítja, hogy az épület lakható-e, az igazgató a munkát beszüntette. Nagy károkat szenvedett még a részvényudvarra épülete, a bányagyár, a neudorfi hadapródi iskola és a Francziskánok temploma. Ez utóbbiak torony aighanen le fog omlani. Magától értődő, hogy lehetetlen minden kárt felszámolni. A bedött tűzfalak száma 500, beomlott kőmennyék pedig 1000 lehet. Az iskolákban a tanítást, a temp-

lomokban az isteni tiszteletet beszüntették.

Késő órákban távirati uton arról értesülünk, hogy Zágrábban tegnap este 11 órakor és ma reggel 6 órakor ismét néhányszor gyengébb rázkódás volt. A lakosság legnagyobb aggodalomban töltötte az éjszakát, sokan barakkokban, omnibuszokban és kocsikban töltötték azt. A község és biztonság sehol sem zavartott meg. A bán a katonai főparancsnok és a hatóságok megtették a szükséges intézkedéseket, hogy zavar ne következhessek be. Ma sok családot ki kellett költöztetni lakásaikból. Stenjevecben az örültek háza és Sepoghavában a fegyház nagy sérülések szenvedte. A kerestincei, helenei és pankovicsi kastélyok romba dőltek. Zágráb és Zágoria közelében a templomok iskolák és paplakok nagy része omladozóban van. Ö felsége távirata és nagylelkű adománya az országgyűlést és a lakosság könyekig hatotta meg. A miniszterelnök táviratát az országgyűlés máj illese zsviával fogadta. Nagyon érezzük a munkaerő, különösen kőművesek és ácsok hiányát.

A földrengésről még a következő részleteket vettük:

Lábadról (Somogy megye), írja e hó 9-iki kelettel leveleznék: Közégszékben ma reggel 7 óra 50 percok, északról délnek húzódo, erős földrengés volt észlelhető. A rázás 1—5 másodpercig tartott. Kedvére megtéjeztelt mindent. Az egészen a szerencse az volt, hogy rövid ideig tartott, különben óriási kárt hagyott volna maga után.

Csaktornyáról írja leveleznék: Ma reggel 10 percokel 8 óra előtt erős földrengés vonult végig ezen a vidéken; keletről látszott haladni nyugot felé, a házak nagyobrészt megrepedeztek, a kőmennyek bedőltek, a tanítóképző épület lakhatatlan. A rengés 6—8 másodpercig tartott.

Nagy-Kanisáról a következőket írják lapunknak: A földrengés városunkban is érezhető volt, nagyobb szerencsétlenül azonban nem történt: a rengés dél északi irányban, mintegy 4—5 másodpercig tartott.

Sopronból november 9-ről írják: Tegnap reggel fél és háromnegyed 8

óra között földrengés volt városunkban 2—3 másodpercig tartó rázkódást lehetett érezni.

Grázból a következőket távirják: Ma reggel 7 óra 30 percok erősen érezhető földrengés hozta igazlomba városunk lakosságát, mely megijedve szállt ki az utcára. Széria többi részeiről is érkeztek távirati tudósítások a földrengésről.

Szent-Gothárdról tegnap kelettel írja leveleznék: Ma reggel fél 8 órakor öt másodpercig tartó morajjal összekötött földrengés volt, mely azonban nagyobb kárt nem okozott.

Hozzácsatoljuk saját leveleznék értesítést Bezdánból: F. hó 9-ikén reggel 7 és fél órakor nálunk pár másodpercig tartó földrengés volt érezhető. A gyógyszerár állványán az üvegek s dobozok helyükből kinyugtak, de különben a templomban misét hallgató hívek az érezhető erősebb mozgás miatt ki-sietni jónak látták.

A gőzhajó állomásnál még nagyobb mértékben jelentkezett.

Zomborban is ugyanekkor éreztek földrengést.

Színészet.

Szombaton f. hó 6-án „Kisasszony feleségem” kedves zenéjű operette került színpadra a színpadon.

Az előadásról általában jól mondatunk, így úgy mint a szereplőkről, kik közül *Peterdyne* (Marjolaine) érdemel első sorban dicséretet, mert úgy énekel, mint játéka nemcsak hogy kifogástalan volt, de méltán érdemelte meg a közönség dicséretét; mellette *Pekete* (Frikkel) áll, aki szintén jól játszott, de még jobban énekel, s különösen a *Peterdyne*-vel kette szereplő játszókat illetően a *Bokor* (Hannibal) ismételve tanultait adta annak, hogy ő a társaságnak nélkülözhetlenje; szerepének minden tekintetben híven megfelelt. *Peterdy* (Peter-soupe) ügyes komikával folyton vídám hangulatban tartotta a közönséget. — *Gara Lenkének* (Avelin) szíves figyelmébe ajánljuk, hogy jövőre ne kapasskodjék ilyen szerepbe, mert ez nem neki való, ahoz hang, de ügyesség is kell. Vasárnap Lukácsy Sándor „Ágnes

asszony” című népszínműve adatott. (Szép számú közönség.) A darabnak csak a negyedik felvonása mondható jónak, a többi nem teli meg a mértékét még akkor sem, ha legyen lényegesebb bírálatot akarunk is mondani. A szereplők közül az első helyet *Tökés Emilia* (Ágnes asszony) foglalja el s különösen az utolsó felvonásban keltett nagy hatást. *Vedress* (Vérce) szerepét kitünően adta. *Hegyi* (Ossianes Pista) jól énekel népdalaival és szabatos játékaival a közönség kiváló tetszését nyerte meg s mondhatni kedvencevé lett. *Csóskáné* (Zsófi) és *Peterdyne* (Ilon) igen szabatosan énekeltek. A többi szereplők is híven töltötték be hálátlan szerepeiket.

Kedden „A csók” Dóczy kitünő vigátlékát láttuk pompásan sikerült előadásban, de fájdalom, enge kitünő előadás kevés számú közönség hallgatta, pedig az minden tekintetben megérdemelte volna a telt házat. A szereplők derekasan kitettek magokért. *Peterdy* (Sever) játékaival ismét bizonyosság szolgáltatót színi képzéséről; szerepét létkétesen átérzeve adta s eltalálta a kellő hangot szerepéhez, a mivel aztán ki is vitta magának az elsőségét. *Csóskáné* (Maritta) és *Vedress* (Carlo) között különbséget tenni nagyon nehéz, mert mindetől egyenlő ügyességgel és kedvességgel játszotta el: szerepét, a mert nehogy részrehajálással vádoltassunk — egyetvettük e két kis művészt. *Vilhary* (Adólar) szintén jól játszott; tehetőség van benne, de azt nem bírja mindig producálni, mert napoként fel nem lépnie és így nincs ideje arra, hogy bővebben foglalkozzék szerepével.

Szerdán igen kellemes esteje volt a kevés számú közönségnek. Az „Angot” című operette került színpadra *Kocsis Irma* k. a nemzeti színű volt opera énekesijének első fellépésével. — Az előadott darab eléggé ismeretes közönségünk előtt, minden tekintetben kielégíti az igényeket, kedves zenéje pedig meghódítja a közönséget.

Csütörtökön „Danisefek” ifj. Dumas kitünő színűve adatott közép számú hallgatóság előtt. Oroszországban szerepel az ötvenes években s kitünő nővelkesekkel eszteli a korlátlan uralkodó aristokratia gögjét és fennhőzést és a nyomorult jóbajagnak észlelhető nemes érzelmeket. „Egy neme ember láttam Oroszországban — így végződik a darab — s ez kocsis volt.” A közpárszám közönségtől figyelemmel és érzelmekkel keltő érdekklődéssel nézett előadás minden tekintetben sikerültnek jelezhető. Azon aggodalomnak adunk ismételtlen kifejezést, hogy közönségünk nem sokáig fog gyönyörködhetni ezen kiváló társaság sikerült előadásában, ha tönegesebb pártolás által nem teszi lehetővé azt maradását.

Aquillo,

— A márcziusi dekrétumok végrehajlása Franciaországban. A francia kormány, hivatkozással az ország törvényeire, melyek értelmében a szerzetes rendeknek csak azon feltétel mellett szabad létezniük, ha a kormánytól megérősítettetés nyertek — kiadott mult márczius hóban egy dekrétumot, hogy mind azon kongregációk, melyek ily megerősítésért kitézőt zárdó lettele előtt nem folyamodnak — bezártni fognak. — Ezen rendeletet sziguro következetességgel végre is hajotta a kormány, kiúnyen június 30-ka óta a jezsuiták, dominikanusok, karmeliták, kapuczinusok, barnabítók etc. anélkül, hogy valami lényeges zavargás vagy ellenzegülés előfordult volna. Az egyes házak leginkább a passiv ellenállás terén kerestek menekedést, de ez nem használta s a hatalom nem tágitott.

tani fájdalmat — megtudta azt, hogy a „Közeghy” név nem áll-év.

Elhatározta, hogy levelet ír neki, s hogy azt meg az éjjele megírja.

Az est beálltával ablakait lefüggönyözi és asztalához ülve, a következő levelet írta:

Uram!

Ön szerelmes volt, de imádottja megcsalta, csak jászoltsz szívével.

... Igen, önnek szerelmesnek kellett lennie, — de szerelmeben csalódott, mert műveinek minden egyes során észrevehető az a keserű visszaemlékezés, minőt senki más oly hűn ecsetelnie nem tud, — csak az, ki azon szomorító körülmények közt forgott már! Tudja meg uram, én is egy sorson vagyok önnek!

Mindezekből folyólag kérem; sziveskednek engem látogatással megíztetni. — Ismeretségem óhajtok lépni önre, mint olyan gyönyél, kinek keblét az enyémhez hasonlóknak aggodalmak és a megcsalás fájdalom emlékei töltik be.

Mi egyelő sorsra jutottunk: megcsaltak!... kijátszottak!

Lépjén ismeretségbe házuk barátijával Alföldy Aladárval, s szerencsétlenül becses látogatásával.

Isten önnel!

Bétky Ilonka.

* * *

Közeghy a levél vétele után felkereste a vele már rég ismeretségben álló Alföldy és kérte, hogy Ilonkának mutassa be, kivel — ugymond — o van beszédem van, mely két-nőkön kívül senkit sem érdekel!

A kérés teljesítve lön.

Tágas utcában volt Bétkéky háza, melynek homlokzatát a nemesi címér díszíté.

A ház igen díszes, s az ablakokban díszlő virágok messze hirdetik azt, hogy oda benn is van egy élő virág.

Megállt egy pillanatra Közeghy a ház előtt és gondolkodott, azután lassu léptekkel haladt a virágos kerthez hasonló folyosón végig.

Végre Ilonka szobája elé ért, s a „tessek” elhangzása után a szobába lépett.

A szoba piros színű butorattal volt ellátva s az ablakok tetve külön éle illatos, gondosan ápolat virágokkal.

Ilonka a pamplagon ül; viola szín ruha volt rajta, mely még bájolóbbá tette őt — a bemutatás után helyet mutatott vendégeinek.

Közeghy az első perccel arra használta fel, hogy jól megnézte e melábus hógyet — kivel a művelt szokástól eltérőleg ismerkedett meg — az egy sugár termetű, aranyfürtű, kék szemű anygalka volt.

Ez viszont őt vette szemügyre.

A társalgást Közeghy kezdette meg. Közönte a megízteltetést, melyért lekötelleze érzé magát.

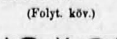
Alföldy átálta, hogy jelenléte feleslegessé vált, — engedelmel kért a távozásra. — Így a két megcsalottat egyedül maradt.

— Ön szerelmes volt? kérde Ilonka hevesen.

— Az voltam... én szerencsétlen! felelt Közeghy.

— Tudom!... Olvastam!

— Azonban mindenek előtt fogadja

SCHMIDH.

GÉPGYÁROS.

MARSHALLSONS & CO. LMTD.

vezérügynöke,

Budapest, váczi-ut 72. szám,

ajánlja

Órló-malmait

fogaskerék- és szijhajtásra minden tetszés szerinti nagyságban;

VETŐGÉPEIT,

TRIEURJEIT,

eredeti hármaskéit.

Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

NÁNAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

elvéllal mindennemű e szakba vágó

== M U N K Á K A T ==

a legjutányosabb árak mellett.

Üzlethelyiség: Baján, Bódog-téren, Scheibner-féle házban.

Kapható „Hadmentességi díjkönyvecskék” és mindennemű

K Ö Z S É G I

nyomatványok.

CLAYTON ÉS SHUTTLEWORTH

BUDAPESTEN.

A közelgő időnyre ezennel ajánljuk dusan felszerelt raktárunkat, malmok, szecskavágók, répezazók s egyéb gépek beszerzésére, s egyidejűleg bátrak vagyunk ez alkalmat felhasználva, a nagyérdemű gazdaközönséget arra figyelmeztetni, hogy a f. évi szeptemberhő 19-től 22-ig **Békes-Csanán** megtartott gazdasági gépkiállítás és gépversenynél, gépeinknek hasonlíthatatlanul kitűnő szerkezete és szabatos munkája a bíráló bizottság által **7 db. ezüst-éremmel** lett kitüntetve és pedig:

az egyetlen nagy ezüst-éremmel **szállítható 4 fogatú tisztító szerkezet** és **zsákoló készülék** keletelt **tott járgány eséplőgépnk** a legnagyobb kitüntetés egy nagy ezüst-éremmel **VRSL** jegyű **3 vasu ekénk**; — az egyedül e czélra kitűzött ezüst-éremmel pedig **konkoly választó gépeink** (Trieurök), **szecskavágóink**, — **rögtörőink**, — **répezazóink** stb

Gépgépek a kiállításból egyáltalán ki voltak zárva.

CLAYTON es SHUTTLEWORTH,

Budapest, váczi körút 80 sz.